

4 septembrie 2022 • **DUMINICA A XXIII-A D.P.A.** • Ss.
Rozalia, fc.; Moise, profet

LECTURA I

Cine se va gândi la ce vrea Domnul?

Citire din cartea Înțelepciunii 9,13-18b

Cine poate cunoaște planul lui Dumnezeu și cine se va gândi la ce vrea Domnul? Gândurile celor muritori sunt șovăielnice și cugetările noastre, nesigure. Căci trupul coruptibil îngreunează sufletul și trupul pământesc apasă peste mintea cu multe griji. Cu dificultate ne reprezentăm cele de pe pământ și descoperim cu trudă cele la îndemână, dar cele din cer, cine le va da de urmă? Cine ar fi cunoscut planul tău, dacă nu i-ai fi dat înțelepciunea și nu l-ai fi trimis pe Duhul tău Cel Sfânt din înălțimi? Astfel au fost îndreptate căile celor de pe pământ, oamenii au învățat cele plăcute ție.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 89(90),3-4.5-6.12-13.14 și 17 (R.: 1)

R.: Doamne, tu ai fost locul nostru de refugiu din generație în generație.

Tu îl faci pe om să se întoarcă în țărână,

tu ai spus: “Întoarceți-vă, fiii lui Adam!”

Pentru că, în ochii tăi, o mie de ani sunt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca o strajă de noapte. **R.**

Îi iei ca un șuvoi; sunt ca un vis; dimineața sunt ca iarba care crește; dimineața înflorește și crește, seara este cosită și se usucă. **R.**

Satură-ne dis-de-dimineață cu bunătatea ta,

ca să tresăltăm de bucurie și să ne veselim în toate zilele vieții noastre!

Bunăvoința Domnului Dumnezeului nostru să fie asupra noastră!

Fă sigură pentru noi lucrarea mâinilor noastre!

Da, fă sigură lucrarea mâinilor noastre! **R.**

LECTURA A II-A

Să-l primești pe Onesim înapoi, dar nu ca pe un sclav, ci ca pe un frate iubit!

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filemon 9b-10.12-17

Fiul meu preaiubit, eu, Paul, acum bătrân și prizonier al lui Cristos Isus: te rog pentru copilul meu, pentru Onesim, căruia i-am dat naștere în lanțuri. Ți l-am trimis înapoi pe el, care este inima mea. Aș fi voit să-l țin pentru mine, ca, în locul tău, să-mi slujească mie, celui care sunt în lanțuri pentru evanghelie, dar n-am vrut să fac nimic fără consimțământul tău, pentru ca binele tău să nu fie silit, ci de bunăvoie. Poate tocmai de aceea a fost despărțit de tine pentru un timp, ca să-l primești înapoi pentru veșnicie, dar nu ca pe un sclav, ci mult mai mult decât un sclav, ca pe un frate iubit, mai ales pentru mine, dar cu atât mai mult pentru tine, atât ca om, cât și ca frate în Domnul. Deci, dacă mă consideri părtaș în credință cu tine, primește-l ca pe mine însumi!

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Ps 118(119),135

(Aleluia) Luminează-ți fața pentru slujitorul tău și învață-mă hotărârile tale! (Aleluia)

EVANGHELIA

Niciunul dintre voi care nu renunță la tot ceea ce are nu poate fi discipolul meu.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 14,25-33

În acel timp, multă lume mergea după Isus, iar el, întorcându-se, le-a spus: “Dacă cineva vine la mine și nu-și urăște tatăl, mama, femeia, copiii, frații și surorile, ba chiar propria

sa viață, nu poate fi discipolul meu. Cine nu-și poartă crucea și nu vine după mine nu poate fi discipolul meu. Într-adevăr, cine dintre voi, voind să construiască un turn, nu stă mai întâi să calculeze cheltuiala, dacă are cu ce să-l termine? Pentru ca nu cumva, punând temelia și neputând să-l termine, toți cei care-l văd să înceapă a-l lua în râs, spunând: «Acest om a început să construiască, dar nu poate să termine». Sau care rege, pornind la război împotriva altui rege, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă poate cu zece mii să-l înfrunte pe cel care vine împotriva lui cu douăzeci de mii? Iar de nu, pe când celălalt este încă departe, trimite solie ca să ceară pacea. Tot astfel, niciunul dintre voi care nu renunță la tot ceea ce are nu poate fi discipolul meu”.

Cuvântul Domnului

***

Este dovedit științific faptul că omul nu-și folosește niciodată creierul la întreaga lui capacitate de a gândi, ci doar a mia parte. Cartea Înțelepciunii găsește o scuză omului că nu se implică mai mult în cunoașterea planurilor și voinței lui Dumnezeu: trupul supus putrezirii ne îngreunează sufletul... ne împovărează mintea cu mii de griji (I). Deci se impune o eliberare a sufletului, a minții de povara trupului. Cum? A spus-o Isus mulțimilor care îl urmau atunci și ne-o spune și nouă prin evanghelia de azi: Dacă vine cineva la mine și nu mă iubește mai mult decât pe tatăl său, pe mama sa, pe soția sa, pe copiii săi, pe frații și surorile sale și chiar decât viața sa proprie, nu

poate fi ucenicul meu. Iată ceva nemaipomenit în istorie, ceva care la prima vedere pare contra naturii: de a-l iubi pe altcineva mai mult decât viața proprie. Și totuși, dacă stăm să judecăm mai profund lucrurile cu rațiunea luminată de credință, trebuie să-i dăm dreptate lui Isus. Că vom muri este sigur. Dar ne vom mântui? Ne pot da viață și fericire veșnică: tata, mama, soția, copiii, frații, surorile sau viața noastră pământească supusă morții? Nicidecum. Atunci?

Isus, ca să nu rămânem de rușine că ne-am pus speranța în puterile proprii sau în alții pentru zidirea unui turn sau câștigarea unei victorii, vrea să-i trimitem lui o solie de pace, să ne dea pacea sa izvorâtă din iubirea înfinită a dumnezeirii sale. Această solie i-o trimitem ori de câte ori primim sfânta Împărtășanie. Când Isus a anunțat pentru a treia oară ucenicilor săi moartea sa iminentă le-a spus: Iată, urcăm la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat pe mâna arhierilor și a cărturarilor; îl vor condamna la moarte și-l vor da pe mâna păgânilor. Aceștia își vor bate joc de el, îl vor scuipa, îl vor biciui și-l vor ucide, dar după trei zile va învia. Aceste cuvinte ne ajută să reflectăm asupra misterului Euharistiei, în care are loc transformarea extraordinară (transsubstanțierea) a pâinii și a vinului în trupul și sângele lui Cristos. Această transformare depinde de o altă transformare, enunțată în cuvintele rostite ceva mai înainte: Fiul Omului va fi dat în mâinile arhierilor și cărturarilor. A fi dat înseamnă că va fi condamnat, batjocorit, biciuit, ucis. Dar, ținând cont de cuvintele lui Isus, anume că Fiul Omului a venit ca să slujească

și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți, observăm o transformare între va fi dat și să-și dea viața. Va fi dat, adică i se va face o nedreptate, dar Mântuitorul transformă nedreptatea într-un dar mântuitor: să-și dea viața. Este ceva foarte diferit. Fiul Omului va fi dat, deși pune în evidență o nedreptate aducătoare de suferință, în care revolta ar fi pe deplin justificată, totuși el realizează această transformare miraculoasă: face din suferința suportată pe nedrept o jertfă pozitivă, adică profită de nedreptate pentru a-i îndreptăți pe mulți scoțându-i din sclavia păcatului. Este o transformare cu adevărat extraordinară, să ia un eveniment negativ, cum este crucea, și să îl transforme în evenimentul pozitiv al istoriei lumii, realizând cel mai neauzit dar al iubirii: să-și dea viața pentru răscumpărarea celor mulți.

Numai inima lui Isus putea opera această transformare care este condiția fundamentală a Euharistiei: dacă Isus nu ar fi transformat această suferință suportată într-un dar generos, plin de caritate, nu ar fi putut să ne dea trupul său, să ne dea sângele său. Trebuia ca mai întâi să transforme evenimentul crucii în darul euharistic, ca apoi să ne transmită acest dar în sacrament, ca noi să găsim calea inversă: de la Euharistie la suportarea crucii de fiecare zi, să ne dea forța să primim toate evenimentele vieții noastre, chiar și atunci când ne fac să suferim și să le transformăm în jertfe generoase în unire cu Cristos, răstignit și înviat. Datorită Euharistiei, această forță se revarsă în noi prin Duhul Sfânt; și Duhul lui Cristos, care l-a înviat din morți, ne

îndeamnă mereu și se roagă în noi cu suspine negrăite, ca să ne bucurăm de învierea din ziua de apoi.

Cum să nu-l iubești pe Isus mai mult decât pe tata, mama, soția, copiii, frații, surorile și chiar decât viața proprie dacă îți dă ceea ce nimeni nu poate da pentru veșnicie?

Călugărul bucătar din comunitatea sfântului Alfons Maria de Liguori nu avea nici alimente și nici un ban pentru a le cumpăra. Sfântul s-a dus în capelă și a bătut la ușa tabernacolului, zicând: *Isuse, călugării mei au muncit pentru tine și n-au ce mânca. Nu-i lăsa să sufere de foame. A îngenuncheat și s-a rugat fierbinte. La scurt timp după aceea s-au auzit bătăi în poartă. Cineva le-a adus de mâncare din belșug.*

Anton Dancă, *VADEMECUM*.
(Considerații, pilde și exemple pentru solemnități și duminici),
Anul C, Editura „Presa Bună”,
Iași, 2005

Calendarul săptămânii 4-11 septembrie 2022

4	D	DUMINICA A XXIII-A D.P.A.; Ss. Rozalia, fc.; Moise, profet
5	L	Sf. Tereza de Calcutta, clg.
6	M	Sf. Zaharia, profet
7	M	Sf. Regina, fc. m.
8	J	NAȘTEREA SF. FC. MARIA; Sf. Toma din Villanova, ep.
9	V	Sf. Petru Claver, pr. *
10	S	Sf. Nicolae din Tolentino, pr.
11	D	DUMINICA A XXIV-A D.P.A.; Ss. Prot și Iacint, frați m.

Gândul săptămânii

“Cu Dumnezeu, păstrăm tot ce credem că este pierdut. Fără de El, pierdem tot ce credem că poate fi păstrat.” (Fericitul Vladimir Ghika)

